

TERRORISME

OORZAKEN EN BEHANDELMETHODEN

الْأَهْثَابُ أَسْبَابُهُ وَوَسَائِلُ الْعِلَاجِ

geschreven door
de grootmoefti van Saoedi-Arabië
Shaykh ‘Abd al-‘Azīz b. ‘Abd Allāh Āl al-Shaykh
- moge Allah hem genadig zijn -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الإرهاب

أسبابه ووسائل العلاج

Terrorisme

Oorzaken en behandelmethoden

لسماحة الشيخ

عبد العزيز بن عبد الله بن محمد آل الشيخ

مفتي عام المملكة العربية السعودية

ورئيس هيئة كبار العلماء وإدارة البحوث العلمية والإفتاء

Door zijne eminentie Shaykh

‘Abdul-‘Azīz bin ‘Abdillāh bin Mohammed Āl ash-Shaykh

Grootmoefti van het Saoedi-Arabisch Koninkrijk

Voorzitter van het Comité der Grote Geleerden

en van het Bestuur voor Wetenschappelijk Onderzoek en al-Iftā’

Titel:	Terrorisme: Oorzaken en behandelmethoden
Oorspronkelijke titel:	Al-Irhāb: Asbābuhu wa wasā'il al-'Ilāj
Auteur:	'Abdul-'Azīz bin 'Abdillāh bin Mohammed Āl ash-Shaykh
Vertaling:	Abū Junayd 'Isā b. Antonius al-Ūrūbī
Onderwerp:	Terrorisme

Eerste editie, 1433

© Copyright 1433 door de vertaler

جميع الحقوق محفوظة

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Website: www.al-hikmah.nl
E-mailadres: info@al-hikmah.nl

Voorwoord Vertaler

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah, de Barmhartigste, de Genadevolste

Alle Lof is aan Allah. Zegeningen en vrede aan onze Profeet Mohammed, zijn Familie en al zijn Metgezellen.

Wat volgt,

Dit is de vertaling van het boek *Al-Irhāb: Asbābuhu wa wasā'il al-'Ilāj* [Terrorisme: Oorzaken en behandelmethode], geschreven door de grootmoefti van het Saoedi-Arabisch Koninkrijk, ‘Abdul-‘Azīz bin ‘Abdillāh bin Mohammed Āl ash-Shaykh – moge Allah hem beschermen –, naar aanleiding van de zeventiende conferentie van de Islamitische Fiqh Academie in 1424 AH,¹ te Mekka al-Mukarrama. Het betreft een onderzoek naar de definitie van terrorisme en de regelgeving omtrent dit fenomeen in de Islamitische wetgeving. Verder geeft het onderzoek een aantal oorzaken en biedt het behandelmethode om af te rekenen met deze plaag. Voor de vertaling zijn twee versies van het boek met elkaar vergeleken. De eerste versie is de druk van uitgeverij Madār al-Waṭan (Riyad 2007). De tweede versie is de online tekst die te raadplegen is via de site van het Permanente Comité voor Wetenschappelijk Onderzoek en al-Iftā'.² Moge Allah dit werk van ons accepteren en van profijt laten zijn voor zowel toegewijde moslims als voor geïnteresseerde niet-moslims.

De vertaler
Abū Junayd ‘Īsā b. Antonius al-Ūrūbī

¹ AH (Anno Hegirae): De islamitische jaartelling die begint vanaf het jaar 622 n.Chr.

² <http://www.alifta.net/>.

Beknopte biografie van de auteur

Zijn naam en afkomst:

Zijn naam is ‘Abdul-‘Azīz bin ‘Abdillāh bin Mohammed bin ‘Abdil-Latīf Āl ash-Shaykh. Hij werd geboren in Riyad in 1362 AH (1941). Sinds zijn geboorte leed hij aan een zwak gezichtsvermogen. In 1381 AH (1960) verloor hij zijn zicht in het geheel.

Zijn studie en opleiding:

Hij begon met het zoeken van kennis door het bestuderen van de Edele Koran aan de moskee Aḥmad bin Sinān en memoriseerde de Koran toen hij 12 jaar oud was. Vervolgens zocht hij kennis bij een aantal geleerden in hun studiekringen. In 1375 AH (1954) vertrok hij naar het Imam ad-Da‘wa Instituut waar hij afstudeerde aan de Faculteit van Sharī‘a in 1383 AH (1962). Hij was gewoon om sommige studiekringen van de geleerden bij te wonen in hun moskeeën.

Zijn functies en aanstellingen:

Hij begon zijn loopbaan nadat hij afstudeerde aan de Faculteit van Sharī‘a in 1383 AH (1962), toen hij als leraar ging werken op het Imam ad-Da‘wa Wetenschappelijk Instituut. Hij werkte hier tot het jaar 1392 AH (1971). Hij vertrok daarna naar Riyad om les te geven aan de Faculteit van Sharī‘a (aan de Universiteit van Imam Mohammed). Hij bleef daar tot aan 1412 AH (1991).

In 1407 AH (1986) werd hij lid gemaakt van de Raad van Hoogste Geleerden en in 1416 AH (1995) werd hij lid gemaakt van het Permanente Comité voor Islamitisch Onderzoek en Fatāwā. Hierna werd hij aangesteld als plaatsvervanger voor de grootmoefti van het Koninkrijk (Shaykh ‘Abdul-‘Azīz bin Bāz – moge Allah barmhartig met hem zijn). Tegenwoordig is hij de grootmoefti van het Saoedi-Arabisch Koninkrijk en voorzitter van het Comité der Grote Geleerden in het Koninkrijk.

Zijn inspanningen naast zijn werk

Vanaf 1390 AH (1969) was hij de imam voor de Jumu‘a gebeden in de moskee van Shaykh ‘Abdullāh bin ‘Abdil-Latīf. Later, in 1412 AH (1991), werd hij imam in de Centrale Moskee van imam Turkī bin ‘Abdillāh in Riyad en op de Dag van Arafat in 1402 AH (1981) werd hij (aangesteld als) de imam en *khaṭīb* (prediker) in moskee Namirah te Arafat.

Terwijl hij werkte op de Faculteit van Sharī‘a was hij vaak promotor van universitaire proefschriften en hij nam ook deel aan de discussie van proefschriften.

Sinds 1414 AH (1993) neemt hij deel aan het radioprogramma ‘Nūrun ‘ala ad-Darb’ waarin hij vragen beantwoordt.

Naast zijn werk in het veld van *da‘wa* (uitnodiging) in Riyad en Taif geeft hij ook lessen in de centrale moskee van Imam Turkī bin ‘Abdillāh in Riyad en neemt hij deel aan conferenties en lezingen.³

³ Biografie genomen van zijn officiële website: <http://www.mufti.af.org.sa/node/2258> (7 augustus 2012).

Inleiding

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah, de Barmhartigste, de Genadevolste

Alle Lof is aan Allah, de Heer der Werelden. Zegeningen en vrede aan de meest edele profeet en boodschapper, onze Profeet Mohammed, aan zijn Familie en aan al zijn Metgezellen... Vervolgens⁴:

Toen de zeventiende conferentie van de Islamitische Fiqh Academie van dit jaar (1424 AH) te Mekka al-Mukarrama werd gehouden, stonden er belangrijke onderwerpen op de agenda. De moslims hebben een dringende behoefte aan deze onderwerpen, het behandelt hun aangelegenheden. Boven aan de agenda stond de kwestie van terroristische dreigingen, de oorzaken en de gevolgen ervan, wat het wettelijke oordeel is hieromtrent en hoe het voorkomen kan worden.

Gezien het belang van dit onderwerp, in het bijzonder in deze tijd, en omdat er een dringende behoefte aan is, hadden wij de gedachte om te participeren met een onderzoek over de realiteit van terrorisme.

Voordat we gaan spreken over de oorzaken en de behandeling, zouden wij ter inleiding willen spreken over de benaming terrorisme, wat met deze term te maken heeft, wat er mee bedoeld wordt en enkele punten waarvan wij denken dat het van belang is en verplicht is om de moslims en de niet-moslims er op te attenderen. Wij vragen Allah om hulp en succes.

**De grootmoefti van het Saoedi-Arabisch Koninkrijk
Voorzitter van het Comité der Grote Geleerden
en van het bestuur voor Wetenschappelijk Onderzoek en al-Iftā’
‘Abdul-‘Azīz bin ‘Abdillāh bin Mohammed Āl ash-Shaykh**

⁴ Dit is een onderzoek wat is gepresenteerd aan de zeventiende conferentie van de Islamitische Fiqh Academie, een onderdeel van de Islamitische Wereld Liga, in het jaar 1424 AH te Mekka al-Mukarrama.

De benaming terrorisme

Deze benaming is de laatste tijd opgedoken, in het bijzonder na de aanslagen van 11 september 2001.⁵ Er werd aandacht aan besteed op de hoogste journalistieke en internationale niveaus. De aanval werd ingezet en zij concentreerde zich op deze kwestie en op deze benaming (terrorisme), het bestrijden van deze benaming en degene die er aan wordt toegeschreven, wat een terrorist genoemd wordt. Wij zien echter dat het traject van deze aanval beetje bij beetje werd afgebakend en het raamwerk werd vernauwd totdat deze benaming bijna alleen werd beperkt tot de Islam en de moslims, waarna de mensen de hele tijd naar de moslims begonnen te wijzen met de beschuldiging van terrorisme, dat volgens de internationale conventie beschouwd wordt als een van de grootste misdaden van deze tijd.

Maar het is opvallend dat het begrip – tot nu toe – niet is gedefinieerd. Er wordt tegen gestreden zonder dat er een duidelijke definitie aanwezig is van wat terrorisme inhoudt en wie de terrorist is? Wanneer is iemand een terrorist? En op welke manier is een bepaald persoon, groep of land terroristisch?

Dit alles is nog niet internationaal gedefinieerd. Sommige mensen hebben er op gewezen dat het de bedoeling is dat er geen definitie wordt gegeven.

In ieder geval, het bestrijden van een benaming en het ontketenen van opeenvolgende aanvallen op de hoogste journalistieke, politieke en internationale niveaus zonder de afbakeningen te kennen betekent een strijd tegen het onbekende. Dit bezorgt ons veel problemen, waaronder: dat wij vijandigheid tonen tegenover bepaalde partijen in de veronderstelling dat zij terroristen zouden zijn, terwijl zij dat [in werkelijkheid] niet zijn. Dit is bijvoorbeeld duidelijk het geval bij degenen die strijden om hun land te bevrijden van een bezetter.⁶

Een van de problemen is ook dat bepaalde partijen met rust worden gelaten terwijl zij het ergste zijn als het gaat om geweld, vijandigheid en corruptie. Zij worden niet bestreden en hun daden worden niet verworpen. Dit is (enkel) omdat deze benaming (terrorisme) niet over hen vermeld wordt, ook al is het wel op hen van toepassing.⁷

In de islamitische religie keuren wij het niet goed dat er gebruik wordt gemaakt van uitdrukkingen die meerdere betekenissen kunnen hebben zonder de bedoelde betekenis te identificeren, aangezien onze religie slechts gekomen is met duidelijkheid, openlijkheid en betrouwbaarheid.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

O jullie die geloven! Vrees Allah en wees met de getrouwen. [Sūrat at-Tawba (9): 119]

Onze religie is gekomen met rechtvaardigheid. Het is dus onmogelijk dat onze afschuw en vijandigheid tegen bepaalde volkeren er toe leidt dat wij hen aanvallen, ook al is het met benamingen die niet op hen van toepassing zijn.

⁵ [Voetnoot vertaler] De aanslagen van 11 september 2001 op het WTC in New York door twee passagiersvliegtuigen in de torens te vliegen hadden een geweldige impact op de hele wereld, in het bijzonder de Westerse wereld.

⁶ [Voetnoot vertaler] Zoals het Nederlandse verzet in de periode van de Duitse bezetting ten tijde van de Tweede Wereldoorlog.

⁷ [Voetnoot vertaler] Voorbeelden hiervan zijn de Israëlische agressie jegens het Palestijnse volk, de Russische tirannie in de Kaukasus en dergelijke.

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾

Laat de vijandigheid en haat van een volk jullie er niet toe brengen om niet rechtvaardig te zijn. Wees rechtvaardig! Dat ligt dichterbij vroomheid. [Sūrat al-Mā'idā (5): 8]

De islamitische religie leert ons dat het onmogelijk is dat bepaalde groepen [de verantwoordelijkheid voor] de misdaden van andere groepen dragen. Om het anders te formuleren, het is onmogelijk dat bepaalde groepen verantwoordelijk worden gehouden voor de misdaden van anderen, wie het ook zijn. Allah ﷻ zegt:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى﴾

Geen drager van lasten zal de last van een ander dragen. [Sūrat al-An'ām (6): 164]

Aldus, de islamitische religie is erg duidelijk wat betreft deze kwestie. Daarom zien we dat de geloofsovertuiging, de wettelijke regelgevingen, de handelingen van aanbedding, transacties, de jurisprudentie van het gezin en dergelijke duidelijk en helder zijn in de islamitische wetgeving.

Vanwege al het voorgaande zeggen wij: De moslims worden vanuit hun religie verzocht om uitdrukkingen en termen en hun betekenis te definiëren. Een ware moslim zou nooit trachten om termen onduidelijk te maken, omdat zijn religie hem dat verbiedt.

Ook al weten we door wat we aanschouwen in de werkelijkheid dat er termen zijn die bedoeld zijn om abstract te houden en niet verder te verduidelijken, waarin profijt en winst zit voor degene die tracht om niet duidelijk te zijn maar vaag wil zijn. Dit terwijl onze islamitische religie ons verbiedt om dat te doen. Er is geen misleiding, bedrog, oplichting of leugenachtigheid in de islam. Integendeel, het is de duidelijke waarheidsgetrouwe religie, het is het witte reisdoel (het rechte pad).

Als wij dit begrip willen definiëren in onze religie dan dienen wij te zoeken naar de taalkundige oorsprong van dit woord, aangezien de islamitische religie is gekomen in de taal van de Arabieren. Wij kijken naar de oorsprong van het woord en wat het taalkundig betekent. Vervolgens kijken we naar het wettelijke gebruik van dit woord aan de hand van de teksten.

Er dient in dit verband geattendeerd te worden op het feit dat letterlijkheden bij ons worden opgedeeld in drie categorieën: taalkundige, wettelijke en conventionele letterlijkheden. Als we onderzoek doen naar een uitdrukking of een term dan dienen we ons eerst af te vragen of ons onderzoek ernaar is gericht op de taalkundige betekenis. In dat geval worden de uitspraken van de taalkundigen geraadpleegd. Als het onderzoek ernaar gericht is op de wettelijke betekenis, dan worden de uitspraken van de wetgeleerden geraadpleegd, aan de hand van de wettelijke teksten. Als het onderzoek ernaar gericht is op de conventionele betekenis dan worden de uitspraken en handelingen van de deskundigen geraadpleegd.

[De taalkundige, wettelijke en conventionele betekenis]

[1. De taalkundige betekenis]⁸

Het woord *al-irhāb* (terrorisme) komt oorspronkelijk van het artikel (de stam) *ra-ha-ba*. Dit artikel, zoals Ibn Fāris⁹ - moge Allah barmhartig met hem zijn - zegt, heeft twee oorsprongen in de taal: De ene duidt op vrees, de andere duidt op nauwkeurigheid en onnauwkeurigheid.

Wat betreft de eerste (*al-khawf* - vrees): (dit is) angst. Je zegt: ik had angst voor iets.

Tarahubb: devotie, van deze categorie is *al-irhāb*, wat betekent het tegenhouden van de kameel om te drinken en haar verdrijven.¹⁰

In *al-Lisān* (staat het volgende): *rahība* met de i-klank, *yarhabu*, *rahba* en *ruhban* met de oe-klank wat *khāfa* (vrezende) betekent, en *rahība ash-shay’a rahban wa rahaban wa rahbatan* heeft de betekenis van: *khāfahu*... tot aan dat hij zegt:... En: *arhabahu*, *rahhabahu*, *istarhabahu* heeft de betekenis van *akhāfahu* en *fazza’ahu*.¹¹

We merken hier op dat de taalkundige oorsprong van het woord duidt op vrees en op het oproepen van vrees. Dus *al-irhāb* komt van de uitspraken: *arhaba*, *yurhibu*, *irhāban*. De oorsprong is dus *arhaba*, wat dezelfde betekenis heeft als *khawwafa* en *fazza’a* zoals eerder is vermeld.

Deze betekenis is niet prijzenswaardig of afkeurenswaardig op zichzelf, aangezien vrees en angst/vrees aanjagen niet in zijn geheel geprezen of afgekeurd kan worden.

Wanneer iemand vreest voor een roofdier dan is dat een natuurlijke vrees waarvoor je hem niet kunt misprijzen. Wanneer iemand zijn vijand die hem wil aanvallen vreest dan is dat ook iets waar je hem niet voor kunt misprijzen. Dit is de aard van de mens en zelfs van het dier. Allah heeft elke schepping geschapen met datgene waarmee hij het gevaar van zich kan afwenden.

﴿الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾

Degene Die ieder ding zijn vorm heeft gegeven en daarna heeft geleid. [Sūrat Ṭā-Hā (20): 50]

Het gebruikmaken hiervan in een (verwachte) gevaarlijke situatie kan niet worden afgekeurd.

[2. De wettelijke betekenis]

Wat betreft de letterlijkheid van deze uitdrukking vanuit het wettelijke oogpunt, we hebben deze uitdrukking op zich niet gevonden in de wettelijke teksten. Alleen de

⁸ [Voetnoot vertaler] In deze paragraaf zijn sommige Arabische woorden niet vertaald omdat de betekenissen van deze woorden zo dicht bij elkaar liggen dat het anders onleesbaar zou worden. Het gaat hier om een onderzoek naar de oorsprong van het woord terrorisme in de Arabische taal en niet in de Nederlandse taal. Dit doet verder geen afbreuk aan de rest van het onderzoek. Een onderzoek naar het woord terrorisme in de Nederlandse taal is bijgevoegd in voetnoot nr. 17.

⁹ **Ibn Fāris:** Voluit Abul-Ḥusayn Aḥmad b. Fāris b. Zakariyyā b. Mohammed b. Ḥabīb al-Qazwīnī, bekend als ar-Rāzī, al-Mālikī, al-Lughawī, was een groot geleerde in de Arabische taal. Hij leefde in de vierde eeuw na de emigratie en overleed in het jaar 395 AH te Rayy. Zie: Adh-Dhahabī, *Siyar A’lām an-Nubalā’* XVII (Levensbeschrijvingen van beroemde edelen; Beiroet 2001) 103-106.

¹⁰ Ibn Fāris, *Mu’jam Maqāyīs al-Lughā* II (Encyclopedie van de maatstaven van de taal; Beiroet 1979) 447.

¹¹ Ibn Manzūr, *Lisān al-‘Arab* (De tong van de Arabieren; Cairo z.j.) 1748.

drietallige oorsprong van deze uitdrukking en wat er van vervoegd wordt en wat vervoegd wordt van de viertallige oorsprong, waaronder de uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَأَرْحَبُكُمْ﴾

En houdt jullie aan het verbond met Mij dan houd Ik Mij aan het verbond met jullie. En vreest Mij alleen. [Sūrat al-Baqara (2): 40]

En de uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضِبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ فِي تُخْتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ﴾

En toen de toorn van Mūsā bedaard was nam hij de Tabletten. Daarin is leiding en barmhartigheid voor degenen die hun Heer vrezen. [Sūrat al-A‘rāf (7): 154]

En de uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَأَرْحَبُكُمْ﴾

En Allah zei (o mensheid!): Neemt geen twee goden. Voorwaar, Hij (Allah) is één God. Vreest daarom Mij alleen. [Sūrat an-Nahl (16): 51]

En de uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا﴾

Voorwaar, zij waren gewoon om zich te haasten tot het doen van goede daden en zij riepen Ons aan met verlangen en vrees. [Sūrat al-Anbiyā’ (21): 90]

Al deze teksten duiden op het verzoeken en prijzen van vrees voor Allah, de Verhevene, en dat het valt onder de handelingen van aanbidding. Hetgene wat het dichtste bij komt van de vervoegingen van deze term in de teksten is de uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾

En maak gereed tegen hen wat jullie kunnen aan macht, inclusief strijdrossen om daarmee de vijanden van Allah en jullie vijanden angst aan te jagen. [Sūrat al-Anfāl (8): 60]

Ibn Jarīr at-Ṭabarī - moge Allah barmhartig met hem zijn - heeft gezegd:

‘Van hieruit wordt er gezegd: Ik heb de vijand bang gemaakt en ik heb hem geïntimideerd, dus ik maak hem bang en ik intimideer hem, bang makend en

intimiderend, het is bang maken en intimideren. Van deze soort is de uitspraak van Tufayl al-Ghanawī¹²:

*Wee (de stam) Umm Ḥayy, jullie hebben aangezet tot slachting,
(de stam) Banī Kilāb, in de ochtend van angst en vrees'*

Ibn Jarīr at-Ṭabarī zegt (verder) over de betekenis van het vers (uit de Koran):

'En maak gereed tegen degenen die ongelovig zijn in hun Heer, degenen waarmee jullie een verbond hebben, wanneer jullie vrezen dat zij verraad zullen plegen, o gelovigen in Allah en Zijn Boodschapper, dat wat jullie kunnen aan macht. Hij zegt: Wat jullie in staat zijn om gereed te maken tegen hen aan werktuigen die jullie macht geven tegenover hen, aan wapens en strijdrossen om daarmee de vijanden van Allah en jullie vijanden angst aan te jagen. Hij zegt: Jullie jagen die vijand van Allah en jullie vijand van onder de polytheïsten angst aan door jullie voor te bereiden.'¹³

Vanaf hier wordt het duidelijk dat de bedoeling is om een (leger)macht op te bouwen en deze te tonen om degenen waarvan gevreesd wordt dat zij verraad zullen plegen en ons zullen aanvallen bang te maken.¹⁴

Deze zaak is legitiem. Het is een ministeriële kwestie, duidelijk voor alle deskundigen en landen. Geen enkel land kan hier afstand van doen, want dat betekent een overgave aan iedere vijand die het land wil binnenvallen. Hierdoor wordt het land een hapklare brok voor haar vijanden.

Dit bovenop het feit dat het verboden is voor de moslims volgens de islamitische wetgeving, want het is in strijd met het gezonde verstand. Sterker nog, de internationale rechtsorde schrijft dat voor. Het valt onder de categorie van zelfverdediging. Dit duidt er op dat het een algemene conventie is voor de gehele mensheid. In hoofdstuk VII van het Handvest van de Verenigde Naties wordt dit ook vermeld. Artikel 51 van het Handvest schrijft voor dat:

'Geen enkele bepaling van dit Handvest doet afbreuk aan het inherente recht tot individuele of collectieve zelfverdediging in geval van een gewapende aanval tegen een Lid van de Verenigde Naties.'¹⁵ Tot aan het einde van het artikel.¹⁶

Er wordt mee bedoeld dat dit een recht is dat niemand kan betwisten. Vanaf hier weten we dat de benaming terrorisme, op deze manier, niet in oorsprong voorkomt in

¹² **Tufayl al-Ghanawī:** Voluit Tufayl b. 'Awf of b. Ka'b al-Ghanawī, Abū Qurrān. Een dichter uit de pre-islamitische periode. Zie Ibn Qutayba, *Ash-Shi'r wash-Shu'arā'* (Poëzie en poëten; Cairo 1958) 453.

¹³ Ibn Jarīr at-Ṭabarī, *Jāmi' al-Bayān 'an Ta'wīl Āy al-Qur'ān* XI (Cairo 2001) 244-247.

¹⁴ [Voetnoot vertaler] Zoals sommige landen doen door het houden van militaire parades om zo andere landen te ontmoedigen het land aan te vallen.

¹⁵ Vertaling genomen van: <http://www.unric.org/nl/handvest> (1 september 2012).

¹⁶ Het gehele artikel luidt als volgt: Artikel 51: 'Geen enkele bepaling van dit Handvest doet afbreuk aan het inherente recht tot individuele of collectieve zelfverdediging in geval van een gewapende aanval tegen een Lid van de Verenigde Naties, totdat de Veiligheidsraad de noodzakelijke maatregelen ter handhaving van de internationale vrede en veiligheid heeft genomen. Maatregelen die door de Leden zijn genomen bij de uitoefening van dit recht tot zelfverdediging dienen onverwijld ter kennis van de Veiligheidsraad te worden gebracht en tasten op geen enkele wijze de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van de Veiligheidsraad ingevolge dit Handvest aan om op enigerlei tijdstip over te gaan tot zulk optreden als hij nodig acht voor de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid.' Bron: Ibidem.

de wetgeving, zover wij weten. Het enige dat voorkomt zijn enkele vervoegingen van de stam.

Het is dus niet mogelijk om voor deze term een wettelijke definitie te vinden, ook al is de taalkundige betekenis duidelijk, namelijk het oproepen van vrees. Wanneer wij zeggen dat voor deze term geen wettelijke betekenis te vinden is, dan betekent dat absoluut niet dat de wetgeving tekort is geschoten in het verduidelijken van de handelingen die beschouwd worden als terroristisch. De islam heeft het op de meest heldere manier verduidelijkt. Wij zullen daar spoedig aan toe komen, als Allah wil. Zoals wij eerder hebben aangegeven, onze religie is een religie van duidelijkheid. We kunnen dus niet komen met een wettelijke definitie voor een term die in oorsprong niet voorkomt in de wetgeving. Dit is omdat in de islamitische wetgeving op deze termen regelgevingen en straffen gebouwd worden. Dit alles kan niet willekeurig zijn.

Desondanks is de taalkundige letterlijkheid duidelijk wat dat betreft. De term *al-irhāb* betekent het oproepen van vrees en schrik, of anders geformuleerd, vrees aanjagen.

[3. De conventionele betekenis]¹⁷

Blijft er over van de letterlijkheden de conventionele letterlijkheid. Dit is tot nu toe nog niet uitgekristalliseerd. We zullen hier enkele definities die we zijn tegengekomen presenteren:

1. In *Mawsū‘at as-Siyāsa*: ‘Terrorisme is het onrechtmatig gebruikmaken van geweld of er mee dreigen, op verschillende manieren: zoals het plegen van een (moord)aanslag, martelen, folteren en vernielen, teneinde een bepaald politiek doel te realiseren, zoals het breken van de geest van het verzet bij de individuen en het breken van het moreel bij de instanties en instellingen als een middel om informatie of bezit te verkrijgen, of in het algemeen, het gebruikmaken van dwang om de tegenstander te onderwerpen aan de wil van de terroristische kant.’¹⁸
2. *Al-Mawsū‘a al-‘Arabiyya al-‘Ālamiyya*: ‘Terrorisme: Het gebruikmaken van geweld of het dreigen ermee om paniek te zaaien.’
3. *Oxford Dictionary* geeft de volgende definitie van het woord terrorist: ‘Een persoon die geweld gebruikt om een politiek einddoel te garanderen.’

Als we kijken naar deze definities dan komen we tot de ontdekking dat het overeenkomt met de taalkundige betekenis in de Arabische taal, daar terrorisme de betekenis heeft van het doelbewust vrees aanjagen of het oproepen van angst en schrik. Er blijven echter een aantal woorden over die niet zijn afgewogen in deze

¹⁷ [Voetnoot Vertaler] Hier volgt ter aanvulling een korte beschrijving van de oorsprong en betekenis van het woord ‘terrorisme’ in de Nederlandse taal: Het woord ‘terrorisme’ is een leenwoord dat afkomstig is uit het Frans. In eerste instantie gold het als een aanduiding voor het Schrikbewind tijdens de Franse Revolutie, later kreeg het de betekenis van ‘gewelddadige activiteiten van extremistische groeperingen.’ Terrorismen in het Frans is een nieuwvorming bij *terreur* afgeleid van het Latijnse *terror* (schrik) dat afgeleid is van *terrere* ‘verschrikken’, met het achtervoegsel –isme (achtervoegsel dat zelfstandig naamwoorden vormt die een leer of verschijnsel benoemen). Tegenwoordig wordt terrorisme in de Van Dale als volgt gedefinieerd: ‘Het ontwrichten van een samenleving door daden van terreur, met een politiek oogmerk.’ Zie: *Woordenboek der Nederlandsche Taal, Etymologisch Woordenboek van het Nederlands en Van Dale Groot Woordenboek van de Nederlandse Taal*.

¹⁸ ‘Abdul-Wahhāb al-Kayālī ed., *Mawsū‘at as-siyāsa* (Encyclopedie van de politiek; Beirut z.j.) 153-154.

definities. Bijvoorbeeld het woord ‘onrechtmatig’ en het woord ‘tegenstander’. Wat betreft de eerste definitie kan er als volgt op geantwoord worden: op welke wetgeving is de onrechtmatigheid van toepassing? Als elk land het volgens haar eigen wetgeving toepast dan blijft staatsterrorisme nog over. De vraag is dus wanneer een handeling terrorisme is, op welke wetgeving stellen we het af?

Zo is het ook met het woord ‘tegenstander’. Men kan zich dan afvragen wat de oorspronkelijke partij is? Is iedereen die tegen deze partij is een terrorist?

Er zijn dus woorden die niet zijn gedefinieerd.

Wat betreft de tweede definitie is het mogelijk om te zeggen: Wordt elke soort van geweld dat paniek veroorzaakt beschouwd als terrorisme? Het antwoord zal zeker nee zijn! Dat is omdat wij in ons dagelijks leven duizenden ongevallen zien gebeuren die in welke mate dan ook paniek zaaien, maar het wordt geen terrorisme genoemd.

Zo ook wat betreft de definitie van de *Oxford Dictionary*. Het is een onvolledige definitie, aangezien een handeling terrorisme kan zijn ook al heeft degene die de handeling pleegt niet de intentie om een politiek einddoel te bereiken.

Dus alle, of bijna alle definities zijn het er over eens dat terrorisme betekent het doelbewust bang maken. Maar in welke mate? En op welke manier? En wanneer bereikt het deze grens? De verschillende opvattingen ten opzichte van al deze vragen hebben ertoe geleid dat er geen algemeen erkende definitie is bereikt.

Wat betreft wanneer deze term voor het eerst opdook: volgens *Al-Mawsū‘a al-‘Arabiyya al-‘Ālamiyya* dook het op ten tijde van de Franse Revolutie (1789-1799), toen de revolutionairen die de macht hadden gegrepen in Frankrijk geweld tegen hun vijanden aannamen. Hun regeerperiode wordt de Terreur (het schrikbewind) genoemd.¹⁹

Daarna volgden verschillende terroristische operaties, groeperingen en bewegingen elkaar op, waarvan de bekendste zijn:

[1] De Ku Klux Klan: een Amerikaanse groepering die gebruik maakte van geweld om de zwarte bevolking en degenen die met hen sympathiseerden te terroriseren.

[2] De Rode Brigades in Italië en de Rote Armee Fraktion (RAF) in Duitsland, beide in de jaren zestig van de twintigste eeuw.

Beide groeperingen hadden als doel om de politieke en economische stelsels in hun land te saboteren met als doel om een nieuw stelsel te ontwikkelen.

Verder zijn er joodse terroristische organisaties die opkwamen vlak voordat de joden Palestina veroverden, waaronder de Hagana organisatie, de Arbeidspartij, Palmach, Irgun, de Stern bende (Lechi) en de Kach organisatie.

Enkele van de meest prominente figuren die gebruik maakten van geweld en terrorisme om hun vijanden te onderdrukken waren Adolf Hitler in Duitsland, Benito Mussolini in Italië en Jozef Stalin in de voormalige Sovjet-Unie.

We kunnen met deze beknopte terugblik een aantal zaken concluderen, waaronder:

1. Dat de benaming ‘terrorisme’ aan het einde van de achttiende eeuw was opgekomen, terwijl de islam meer dan twaalf eeuwen eerder was ontstaan.

¹⁹ [Voetnoot Vertaler] De (periode van de) Terreur wordt doorgaans gedateerd van 1793 tot 1794, toen de Jakobijn Maximilien Robespierre (1758-1794) de feitelijke macht in handen had en een dictatoriaal bewind instelde, waarin zijn politieke tegenstanders, de Girondijnen het voornamelijk moesten ontgelden. De periode kwam tot een einde toen Robespierre zelf het slachtoffer werd van zijn eigen maatregelen en onder de guillotine terecht kwam. Voor meer informatie over deze periode, zie McKay e.a., *A history of western society* (Boston 2011) 637.

2. Dat de eersten over wie de benaming terrorisme werd uitgesproken historisch gezien uit Europa kwamen. Zij waren geen Arabieren, noch moslims.
3. Dat de geschiedenis van deze benaming en de faseringen daarin aangeven dat de terroristen geen moslims zijn, zelfs geen Arabieren.
4. De aanwezigheid van groeperingen en individuen die zich toeschrijven aan de Islam, waarop deze benaming (terrorisme) van toepassing kan zijn op de een of andere manier – met de afkeurenswaardige betekenis - betekent absoluut niet dat hun religie de oorzaak is voor dit terrorisme. De geschiedenis heeft dit bevestigd, zoals eerder is vermeld. Ook het intellect bevestigt dit, want als het zo was en we zouden deze bewering accepteren, terwijl we weten dat de islam meer dan veertienhonderd jaar geleden is verschenen, en de islam is volgens deze hypothese de oorzaak voor terrorisme, dan zou er in de wereld een terroristische samenleving bestaan van bij elkaar meer dan veertienhonderd jaar oud. Het is onmogelijk om dat voor te stellen, laat staan het te geloven.

Blijft over dat we weten dat de religie van de islam bepaalde handelingen heeft gerekend tot de ergste misdaden en geweldigste zonden en dat meer dan 1400 jaar geleden terwijl het nu (pas) in de moderne wetgevingen wordt gerekend tot terroristische handelingen. Dit geeft de progressiviteit en voorsprong van de islam aan om deze plaag te bestrijden.

Enkele van deze handelingen zijn:

1. **Het opzettelijk en onrechtmatig doden van een onschuldig persoon.** Dit is nadrukkelijk verboden. Hierop staat in de Islam de doodstraf.

﴿مَنْ أَجَلْ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾

Daarom hebben Wij de kinderen van Israël voorgeschreven dat het voor degene die een ziel doodt - niet als vergelding van een moord of het zaaien van verderf op aarde - is alsof hij de mensheid in zijn geheel heeft gedood. [Sūrat al-Mā'ida (5): 32]

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَىٰ﴾

O jullie die geloven! *Al-Qisās* (de wet van gelijkheid in de bestraffing) is jullie voorgeschreven betreffende moord. [Sūrat al-Baqara (2): 178]

﴿وَمَن يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَمِدًاۖ فَجَزَاؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَالِدًاۖ فِيهَا﴾

En wie opzettelijk een gelovige doodt, zijn vergelding is een eeuwig verblijf in de Hel. [Sūrat an-Nisā' (4): 93]

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

En doodt niet de ziel die Allah verboden heeft verklaard, behalve met recht. [Sūrat al-An‘ām (6): 151]

2. **Verderf zaaien op de aarde:** Door het versperren van de weg en het bang maken van degenen die veiligheid genieten. Hieronder valt het plegen van bomaanslagen en het kapen van vliegtuigen, schepen en treinen en dergelijke. Dit behoort tot de grote zonden. Er staat een zware straf hierop, ofwel executie, of kruisiging, of het afhakken van de tegenovergestelde handen en de voeten (linkerhand en rechtervoet of omgekeerd) of een gevangenisstraf bovenop de bestraffing van Allah op de Dag des Oordeels.

﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

De vergelding van degenen die Allah en Zijn Boodschapper bestrijden en streven naar het verderf zaaien op aarde is slechts dat zij worden gedood of gekruisigd of hun handen en voeten worden afgehakt van tegenovergestelde kanten of dat zij worden verbannen uit het land. Dat is voor hen een vernedering in deze wereld, en voor hen is in het Hiernamaals een geweldige bestraffing. [Sūrat al-Mā‘ida (5): 33]

3. **De poging om het systeem te veranderen door middel van geweld terwijl de heerser legitiem (aan de macht) is:** Dit behoort tot de grote zonden. Hier staat de doodstraf op. De Profeet ﷺ heeft gezegd: ‘Wie naar jullie toekomt met de intentie om jullie scepter te breken (onenigheid te veroorzaken) of jullie gemeenschap uiteen te drijven terwijl jullie allen onder het bevel van één man staan, dood hem dan.’ Overgeleverd door Muslim.²⁰

Dit behoort tot de toewijding van de islam tot het handhaven van de openbare orde in de islamitische samenleving.

4. **Diefstal:** De straf hiervoor in de islam is het afhakken van de hand.

﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

En (wat betreft) de mannelijke en de vrouwelijke dief, hak hun (rechter)handen af als een vergelding voor wat zij hebben gedaan, als een bestraffing (om een voorbeeld te stellen) van Allah. En Allah is Almachtig, Alwijs. [Sūrat al-Mā‘ida (5): 38]

En (er zijn nog) vele andere zaken dan de zojuist genoemde. Daarom geloven wij dat slechts de goddelijke wetgeving geschikt is om toegepast te worden over de hele wereld met de verscheidenheid aan klassen, landen, talen en gewoonten. Wanneer het toegepast wordt dan is de mensheid gelukkig en veilig.

Verder heeft de Islamitische Fiqh Academie (IFA) tijdens de zestiende conferentie van het jaar 1422 AH (2002), gehouden te Mekka, terrorisme als volgt gedefinieerd:

²⁰ Ṣaḥīḥ Muslim – Boek van het Emiraat – (nr. 1852).

‘De agressie die individuen, groeperingen of landen onrechtmatig tonen tegen de mens (zijn religie, zijn verstand, zijn bezit en zijn eer). Dit omvat de verschillende soorten van angst aanjagen, schade veroorzaken, bedreigen en het onrechtmatig doden. Het omvat ook datgene wat hoort bij de verschillende vormen van plunderen, intimideren en het versperren van de weg. Verder omvat het alle gewelddadige handelingen of dreigementen die plaatsvinden om individueel of gezamenlijk een misdadig plan uit te voeren dat tot doel heeft om paniek te zaaien tussen de mensen of om hen bang te maken door hen pijn te doen of hun leven, vrijheid, veiligheid of situatie bloot te stellen aan gevaar. Verder behoort tot de soorten van terrorisme het aanrichten van schade aan het milieu of aan een van de openbare of bijzondere voorzieningen en bezittingen, of door een van de nationale of natuurlijke watervoorzieningen bloot te stellen aan gevaar. Al deze zaken behoren tot de vormen van verderf zaaien op aarde. Allah ﷻ heeft de moslims deze zaken verboden.’ Dit is een van de beste definities wat betreft dit onderwerp.

Verder dient er hier geattendeerd te worden op een van de gevaarlijke zaken die waarschuwt voor een groot kwaad voor de gehele mensheid, namelijk de poging om bepaalde wettelijke islamitische termen die voorkomen in het Boek van Allah ﷻ te verwijderen, zoals de jihad op de weg van Allah, *al-Walā’ wal-Barā’* (loyaliteit en disloyaliteit) en dergelijke termen.

Er zijn landen en individuen die eisen om dat te schrappen uit het onderwijs en het gewone leven. Zij oefenen druk uit wat betreft dit aspect, waarbij zij het bestrijden van terrorisme en het verspreiden van verdraagzaamheid gebruiken als argument. Dit is de grootste oorzaak voor de verspreiding van terrorisme. Waarom? Om verschillende redenen:

Ten eerste: Dit is een brutale interventie met een wetgeving die de Heer der Werelden heeft geopenbaard, waar Hij tevreden mee is en die Hij bevolen heeft. Deze interventie op zich behoort tot de grootste soort van mentaal en dogmatisch terrorisme.

Ten tweede: Wat men ook doet, deze wettelijke termen zullen blijven bestaan. Zowel de moslim als de ongelovige weet de reden waarom. Allah staat garant voor de bescherming en het voortbestaan van deze Religie en deze Koran.

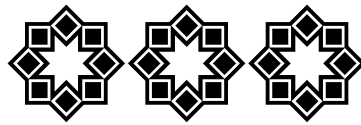
﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

Voorwaar, Wij hebben de *Dhikr* (i.e. de Koran) neder gezonden en voorwaar, Wij zullen het beschermen (tegen corruptie). [Sūrat al-Ĥijr (15): 9]

De pogingen om de wettelijke uitdrukkingen en de godvruchtige aanbiddingen te wissen zullen met maximale druk en voortzetting van inspanningen slechts leiden tot een bepaald resultaat, namelijk de poging om het onderwijzen van deze uitdrukkingen te verwijderen uit het openbare leven, ofwel uit het licht, in een duidelijke en openlijke vorm, wetend dat zij zullen blijven bestaan in de Koran en in de harten van de moslims als een geloofsovertuiging die zij aanhangen. Dit betekent dat het vermeld zal blijven, wat betekent dat er een gunstig klimaat geschapen wordt voor zwarthandelaars, die deze toestand – het verbod op het tonen van het wettelijk, correct en accuraat onderwijzen van deze uitdrukkingen en handelingen van aanbidding – zullen aangrijpen om leuzen te scanderen die uitgelegd zullen worden volgens hun opvattingen en begeerten. Hier bestaat het gevaar dat een moslim de legitimiteit van

een uitdrukking niet kan verwerpen wanneer die uitdrukking voorkomt in het Boek van Allah, het meest ware Woord en het meest authentieke Boek.

Maar dan resteert nog de betekenis. Wanneer het verduidelijken van de correcte en accurate betekenis wordt verboden en verborgen, dan verschijnt de valse betekenis in de meest heldere vorm, zonder een duidelijke wettelijke tegenstand. Op dat moment zal de mensheid verliezen en zal zij generaties lang en decennia lang lijden onder het terrorisme, totdat zij terugkeren van deze slechte beginselen die tot verwoesting zullen leiden. Dit is wat wij wilden verduidelijken betreffende deze benaming en een gedeelte van wat er mee te maken heeft.

De oorzaken van terrorisme

Wat betreft de oorzaken van terrorisme, ik zal ze hieronder opsommen:

De eerste, meest gevaarlijke en meest wijdverspreide oorzaak is: Het afwenden van het toepassen van de Wetgeving van Allah op aarde.

Toen Allah ﷻ Zijn schepping schiep was Hij, de Geprezene, het beste op de hoogte van wat voor hen geschikt is. Hij, de Geprezene, zegt:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

Zou Hij Die geschapen heeft niet weten? Hij is de Zachtmoedige, de Alwetende. [Sūrat al-Mulk (67): 14]

Allah heeft in deze Islamitische Religie, die de zegel der religies is, alles geplaatst wat geschikt is voor de mensheid voor wat betreft het wereldse leven en het hiernamaals, indien zij het toepassen. Allah, de Geprezene, heeft deze Religie beschermd voor de schepping door het beschermen van zijn code, de Edele Koran, dat het Woord van de Heer der Werelden is.

Hier is een realiteit die wellicht vergeten wordt, namelijk dat wij als moslims wanneer wij het toepassen van de *Shari'a* over de gehele wereld verlangen, dat niet betekent dat wij verlangen dat iedereen gedwongen wordt om de Religie van de islam binnen te treden. Dit is absoluut niet de bedoeling, aangezien Allah, de Verhevene, zegt:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de religie. [Sūrat al-Baqara (2): 256]

Wij nodigen iedereen uit om deze Religie binnen te treden en wij wensen voor iedereen het goede in het algemeen, maar wij dwingen niemand om deze Religie binnen te treden. Allah, de Verhevene, zegt:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾

En als jouw Heer had gewild dan zouden degenen op de aarde geloofd hebben. Wil jij (o Mohammed) dan de mensen dwingen om gelovigen te worden? [Sūrat Yūnus (10): 99]

Wij verlangen van iedereen om de regels van de islamitische wetgeving toe te passen. Op dat moment zal iedereen veilig en gelukkig zijn. De mensheid in de eerste periode van de Islam had genoten van een stabiel en veilig gezag en een complete zegen waar zowel de moslim als de niet-moslim profijt van hadden. Zij stonden allen onder het gezag van de islam.

Allah, de Verhevene, heeft ons geleid naar hoe wij dienen om te gaan met niet-moslims wat betreft het gezag en de rechtspraak.

﴿ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۚ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾

Dus als zij naar jou (o Mohammed) toe komen, oordeel dan tussen hen of wend je van hen af. Als jij je van hen afwendt dan zullen zij jou op geen enkele manier schaden. En als jij oordeelt, oordeel dan tussen hen met rechtvaardigheid. Voorwaar, Allah houdt van de rechtvaardigen. [Sūrat al-Mā’ida (5): 42]

Het afstand doen van de wetgeving van Allah is de oorzaak van de dwaling, blindheid en ellende waar wij op dit moment onder lijden. Allah, de Verhevene, zegt:

﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴾

En wie zich afwendt van Mijn Aanmaning, voorwaar, voor hem is een benauwd leven. Wij zullen hem op de Dag der Opstanding verzamelen in een blinde toestand. [Sūrat Tā-Hā (20): 124]

Het ‘benauwde leven’ betekent ontbering en ellende.

Dus het afstand doen van het toepassen van de systemen die in overeenstemming zijn met de islamitische wetgeving wat betreft de aangelegenheden van het politieke, economische, sociale en veilige leven en dergelijke – al deze aangelegenheden zijn helder verduidelijkt in de islamitische religie – is de oorzaak voor de ellende en een van de vormen van ellende is terrorisme.

Een andere oorzaak is overdrijving: Wat betekent: het overschrijden van de grens. Deze overdrijving, of wat ook wel ‘**extremisme**’ genoemd wordt, is erg gevaarlijk op elk gebied, ook al gebeurt het onder het mom van de religie. Onze religie (de islam) heeft er voor gewaarschuwd, ook als het gebeurt onder het mom van de religie. De Profeet ﷺ zegt: ‘Pas op voor overdrijving.’²¹ En hij ﷺ zegt: ‘De extremisten zijn geruïneerd.’²²

Overdrijving of extremisme komt soms voor in de religie en dit is verboden en soms komt het voor in het bestrijden van de religie en dit is het tegenovergestelde extremisme. Het is bekend dat deze twee tegenpolen zijn. De relatie tussen beide is dat ze elkaar voeden. Overdrijving wat betreft het bestrijden van de religie zorgt voor overdrijving in de religie en omgekeerd.

De religie van Allah is de middenweg tussen degene die erin overdrijft en degene die zich er van afwendt. De moslimgemeenschap is de middenweg tussen de gemeenschappen. De overdrijvers houden zich in werkelijkheid niet vast aan de religie. De Boodschapper van Allah ﷺ heeft over dit soort mensen het volgende gezegd:

‘Degene die zich afkeert van mijn Soenna hoort niet bij mij.’ Overeengekomen.

²¹ Sunan an-Nasā’ī (nr. 3057), Sunan Ibn Māja (nr. 3029) en Musnad Aḥmad (1/215).

²² Ṣaḥīḥ Muslim – Boek van de Kennis – (nr. 2670).

Daar tegenover staan degenen die zich afwenden van de religie, sterker nog, het bestrijden. Dit is extremisme wat betreft het afwenden van de religie. Hieruit kunnen verschillende vormen van mentaal of gewapend terrorisme ontstaan. Het kan ook een oorzaak zijn voor de toename van terrorisme als reactie op deze foute dwalende methode.

Weer een andere oorzaak is (het hebben van) een verkeerd denkbeeld.

Dit betekent dat degene die dit soort handelingen uitvoert het slechts uitvoert nadat hij zich geestelijk en mentaal heeft voorbereid. Het mankement kan in deze voorbereiding zitten. Het kan zijn dat hij zelf onwetend is en zich de zaken voorstelt op een manier die in strijd is met de werkelijkheid. Het kan ook zijn dat hij een persoon van begeerte is die overmand werd door zijn begeerte zodat hij de waarheid vergat of deed alsof hij het vergeten was en begon te zoeken naar datgene wat zijn misdaden voor hem zou kunnen rechtvaardigen.

En soms komt het verkeerde denkbeeld door middel van misleiding wat betekent dat een persoon misleidende informatie in handen krijgt. Hij handelt vervolgens bouwend op deze misleidende informatie waarna hij valt in datgene waarvan de consequenties niet geprezen worden.

Allah ﷻ heeft (ons) geïnformeerd over een groep mensen die behoren tot de bewoners van het Hellevuur, die een ernstige bestraffing zullen krijgen, terwijl zij zich inbeelden dat zij op de waarheid zitten.

﴿ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۖ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ۖ ﴾

Zeg (o Mohammed): ‘Zullen wij jullie op de hoogte brengen van wie de grootste verliezers zijn door (hun) daden?’ (Het zijn) degenen wiens daden vruchteloos waren in het wereldse leven. En zij dachten dat zij goed werk verrichtten. Zij zijn degenen die niet geloofden in de tekenen van hun Heer en in de ontmoeting met Hem. Hun daden zijn vruchteloos en Wij kennen hun (daden) op de Dag der Opstanding geen gewicht toe. [Sūrat al-Kahf (18): 103-105]

Tot de oorzaken behoort ook het opzetten van belemmeringen tegen de oprechte uitnodigingen.

Het plaatsen van belemmeringen in de media, de veiligheid of dergelijke tegen de ware uitnodiging, namelijk de uitnodiging naar de Religie van Allah met inzicht, die de religie zuivert van tekortkomingen zoals overdrijving, afwending en extremisme in al haar gedaanten. Dit alles is een oorzaak voor de opkomst van terrorisme. Sterker nog, het is een voorbereiding op de opkomst van terrorisme en het vereenvoudigt zijn weg om binnen te treden bij de inhoudsloze en misleidende geesten. De zaak draait om de waarheid en de valsheid. Wanneer het aspect van de waarheid zwak wordt dan komt het aspect van de valsheid naar voren en omgekeerd.

﴿ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ۚ ﴾

Wat is er na de waarheid behalve de dwaling? Hoe komt het dan dat jullie worden afgeleid? [Sūrat Yūnus (10): 32]

De behandeling van terrorisme

De behandeling van terrorisme ligt in verschillende zaken:

Waaronder: Het hard werken aan het verspreiden van de leerstellingen van de islam en de toepassing ervan.

Dat gebeurt door het geven van een vereenvoudigde uiteenzetting over de leerstellingen en compositie van de islam wat betreft de politieke, militaire, economische, sociale en dergelijke aspecten. Het gebeurt tevens door het te verspreiden onder de mensen en te eisen om het toe te passen omdat het de enige garantie is om rechtvaardigheid te realiseren en slechte daden, in al haar vormen, uit te bannen. Dit is de verantwoordelijkheid van de deskundigen van onder de geleerden, de theoretici en de media in de islamitische wereld. Het is een grote verantwoordelijkheid die zij op zich dienen te nemen, gehoorzaamend aan Allah en Zijn tevredenheid wensend.

Tot de behandelmethoden behoort verder: Het funderen van de wettelijke solide kennis gebouwd op het Boek en de Soenna met het begrip van de Salaf (voorgangers) van de gemeenschap. Wanneer wij verklaren dat de middenweg de oplossing is voor extremisme in alle gedaanten die op dit moment bekend zijn bij ons en de gedaanten die onbekend zijn bij ons, dienen wij te zoeken naar het pad van de middenweg en diens essentie.

Het ware pad van de middenweg die kracht en continuïteit garandeert is de complete naleving van het Boek en de Soenna volgens het begrip van de Vrome Voorgangers, omdat zij leefden in de tijd van de openbaring. Zij kennen de bedoeling van Allah en de bedoeling van Zijn Boodschapper beter dan anderen.

Allah, de Verhevene, zegt:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

En dat dit Mijn Pad is, een recht Pad, volgt het dan, en volgt geen (andere) paden, want die zullen jullie doen afsplitsen van Zijn Pad. [Sūrat al-An‘ām (6): 153]

Er is slechts het Rechte Pad van Allah of het pad van dwaling en verleiding. Allah, de Verhevene, zegt:

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

En wie de Boodschapper tegenwerkt nadat de Leiding hem duidelijk is geworden en een andere weg volgt dan die van de gelovigen: Wij laten hem (gaan naar) waarheen hij zich afgekeerd had en Wij zullen hem in de Hel binnenleiden. En dat is de slechtste bestemming! [Sūrat an-Nisā’ (4): 115]

Het funderen van deze solide methode van de middenweg dient te gebeuren door middel van onderwijsmethoden en eveneens via de media, aan de hand van een

krachtige en intensieve mediacampagne. Het dient tevens te gebeuren door de geleerden, de uitnodigers en de predikers. De gemeenschap dient gemobiliseerd te worden voor deze geweldige kwestie. Zij rekenen wat dat betreft op (een beloning bij) Allah ﷻ. Op dat moment zullen wij allen verblijd zijn met orde, veiligheid en gelukzaligheid.

Verder behoort tot de behandelmethoden: Duidelijkheid en openheid wat betreft het bestrijden van deze plaag.

Door middel van het aankaarten van kwesties in de media, in de uitnodiging en dergelijke, zodat er geen ruimte is voor onzekere (twijfelachtige) uitdrukkingen, noch voor betekenissen die op een uitgebreide manier kunnen worden aangeduid. Wij staan voor een grote kwaal die begint te sluipen in de islamitische samenlevingen en in andere samenlevingen. We kunnen een positie er tegen innemen met vastberadenheid, waarbij we ons gewaar worden van onze verantwoordelijkheid ten opzichte van Allah ﷻ, of we kunnen er nalatig in zijn. Uit deze nalatigheid zal datgene voortkomen wat niet prijzenswaardig is. Wij zullen vennoten zijn in de verantwoordelijkheid en de aansprakelijkheid ten opzichte van Allah ﷻ.

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾

En (gedenkt) toen Allah een verbond sloot met degenen die de Schrift gegeven waren om het bekend te maken aan de mensheid en het niet te verbergen. Zij wierpen het echter achter hun ruggen en kochten er iets mee van een geringe waarde. Slecht was het wat zij kochten. [Sūrat Āl ‘Imrān (3): 187]

En tot de behandelmethoden behoort: Het maken van een compilatie van wettelijke termen en deze preciseren met duidelijke criteria. Dit zodat er geen ruimte kan bestaan voor de handelaren in duisternis en verderf. Het gaat hierbij om termen zoals *al-jihād* (het strijden/inspannen), *dār al-ḥarb* (het gebied van de oorlog), *dār al-islām* (het gebied van de islam), *walī al-amr* (de regeringsleider), wat zijn rechten en zijn plichten zijn, wie het recht heeft om overeenkomsten te sluiten en te verbreken en het oordeel betreffende het in opstand komen tegen de regeringsleiders.. en dergelijke onderwerpen die worden aangekaart op het gebied van de islam en krachtige effecten hebben.

Het is verplicht voor ons om deze termen te preciseren.

Vanaf deze plek roep ik jullie eerbiedwaardige Fiqh Academie op om een speciale specifieke conferentie te houden waarin de moslimgeleerden samenkomen met een duidelijke vraagstelling, namelijk om wettelijke criteria voor deze termen naar buiten te brengen, zodat er geen ruimte is voor de zwarthandelaars om er tegen op te bieden.

Voordat ik de redevoering eindig zou ik er graag op willen attenderen dat de grootste oorzaak voor het onheil en de beproevingen van het terrorisme en dergelijke de verschijning en verspreiding van zonden is. Allah, de Verhevene, zegt:

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

Het verderf is zichtbaar op het land en de zee door wat de mensen hebben verricht, zodat Hij hun een gedeelte van wat zij hebben verricht doet proeven. Hopelijk zullen zij berouw tonen. [Sūrat ar-Rūm (30): 41]

En Hij, de Geprezene, zegt:

﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾

En er treft jullie geen ramp, of het is vanwege wat jullie handen hebben verricht, maar Hij vergeeft veel. [Sūrat ash-Shūrā (42): 30]

De manier van behandeling is berouw, want er komt geen beproeving behalve door zonde en er is geen kwijschelding behalve door berouw.

Moge Allah eenieder doen slagen voor een oprecht berouw en moge Allah de toestanden van de moslims verbeteren, en moge Hij ons beschermen tegen kwaadheden en beproevingen. Voorwaar, Hij, de Geprezene, is de Bezitter van het Succes en daar toe in staat.

Een samenvatting van het onderzoek en de belangrijkste bevindingen

1. Terrorisme is een benaming die de media en de veiligheidsdiensten vanuit verschillende landen hebben ingezet om het (vervolgens) te bestrijden. Het begrip is echter tot nu toe nog niet gedefinieerd.
2. Terrorisme betekent taalkundig het oproepen van vrees of angst, ofwel intimidatie.
3. De uitdrukking terrorisme komt niet voor in de wettelijke teksten. Er is slechts voorgekomen datgene dat vervoegd wordt van de stam.
4. Er bestaat geen wettelijke definitie voor terrorisme omdat dit woord niet is voorgekomen in de teksten van de wetgeving.
5. De benaming ‘terrorisme’ is ontstaan in de periode tussen 1789 en 1799 door de Franse revolutionairen en wordt de (periode van) ‘Terreur’ genoemd.²³
6. Er bestaat geen relatie tussen de islam en terrorisme. Dit wordt bevestigd door de geschiedenis, de overlevering en het verstand.
7. De islam heeft een grote voorsprong genoteerd wat betreft het bestrijden van deze kwaal.
8. Er zijn verschillende termkundige definities gekomen voor (het woord) terrorisme. De meest optimale is de definitie van het Fiqh Academie, dat een onderdeel is van de Islamitische Wereld Liga, tijdens haar zestiende conferentie te Mekka al-Mukarrama van het jaar 1422 AH (2002), aangezien er het volgende in staat: ‘De agressie die individuen, groeperingen of landen onrechtmatig tonen tegen de mens (zijn religie, zijn verstand, zijn bezit en zijn eer). Dit omvat de verschillende soorten van angst aanjagen, schade veroorzaken, bedreigen en het onrechtmatig doden. Het omvat ook datgene wat hoort bij de verschillende vormen van plunderen, intimideren en het versperren van de weg. Verder omvat het alle gewelddadige handelingen of dreigementen die plaatsvinden om individueel of gezamenlijk een misdadig plan uit te voeren dat tot doel heeft om paniek te zaaien tussen de mensen of om hen bang te maken door hen pijn te doen of hun leven, vrijheid, veiligheid of situatie bloot te stellen aan gevaar. Verder behoort tot de soorten van terrorisme het aanrichten van schade aan het milieu of aan een van de openbare of bijzondere voorzieningen en bezittingen, of door een van de nationale of natuurlijke watervoorzieningen bloot te stellen aan gevaar. Al deze zaken behoren tot de vormen van verderf zaaien op aarde. Allah ﷻ heeft de moslims deze zaken verboden.’
9. **Het voornemen om de religieuze leuzen te bestrijden** onder het mom van het bestrijden van terrorisme en het verspreiden van verdraagzaamheid is op zichzelf een vorm van mentaal en dogmatisch terrorisme en een oorzaak voor de toename van terrorisme in al zijn vormen.
10. **Terrorisme heeft verschillende oorzaken, waaronder:** Het stopzetten en niet toepassen van de Wetgeving van Allah op de aarde, overdrijving en extremisme, (het hebben van) een verkeerd denkbeeld en belemmeringen die worden opgezet tegen de oprechte uitnodigingen.
11. **Het behandelen van terrorisme gebeurt door verschillende methoden, waaronder:** De verspreiding van het toepassen van de Islamitische wetgeving,

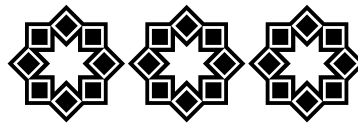
²³ Zie voetnoot nr. 19.

het funderen van de wettelijke kennis, duidelijkheid en openheid wat betreft het bestrijden van deze kwaal en het preciseren van de wettelijke termen.

12. De uitnodiging naar het opzetten van een symposium waaraan de geleerden deelnemen om de belangrijke wettelijke termen wat betreft deze kwestie te verduidelijken en deze te preciseren met wettelijke criteria.
13. Een van de grootste oorzaken van het onheil in al zijn vormen is de verspreiding en verschijning van zonden, terwijl er niemand is die het bestrijdt en afkeurt. De meest geweldige behandeling is het tonen van berouw bij Allah ﷻ.

Verder vraag ik Allah, de Verhevene, de Machtige, om middels deze inspanning de auteur, de lezer en eenieder die er kennis van neemt van profijt te voorzien, en dat Hij onze gemeenschap beschermt tegen het slechte van de beproevingen, wat er openlijk van is en wat er verborgen van is, en dat Hij ons de waarheid als waarheid laat zien en ons zegent om het te volgen, en dat Hij ons de valsheid als valsheid laat zien en ons zegent om het te laten. Voorwaar, Hij is de bezitter daarvan en daar toe in staat.

Moge Allah zegeningen en vrede schenken aan onze Profeet Mohammed, zijn Familie en al zijn Metgezellen.

Inhoudsopgave

Voorwoord Vertaler.....	5
Beknopte biografie van de auteur	6
Inleiding	7
De benaming terrorisme.....	8
De taalkundige, wettelijke en conventionele betekenis	10
1. De taalkundige betekenis.....	10
2. De wettelijke betekenis.....	10
3. De conventionele betekenis	13
Een aantal conclusies.....	14
Enkele handelingen.....	15
De oorzaken van terrorisme	19
De behandeling van terrorisme	22
Een samenvatting van het onderzoek en de belangrijkste bevindingen.....	25

Website: www.al-hikmah.nl
E-mailadres: info@al-hikmah.nl